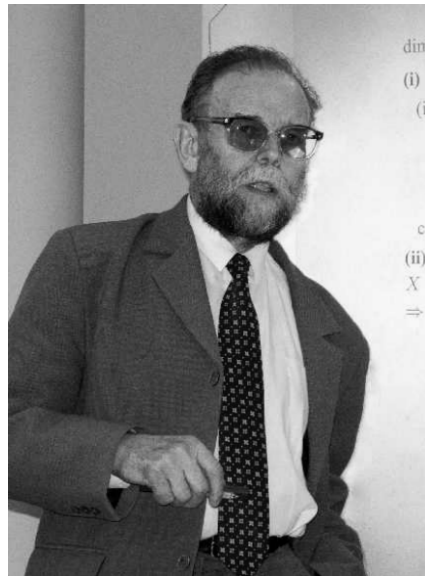

Z żałobnej karty

Kazimierz Głazek (1939–2005)

Kazimierz Głazek

Profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego doktor habilitowany Kazimierz Głazek, łączący pracę naukową w dziedzinie algebry z wybitnymi osiągnięciami na polu alpinizmu i sportową grą w szachy, zmarł nagle 25 września 2005 r. podczas wypoczynku w Tunezji. Jego śmierć była wielkim zaskoczeniem dla rodziny i szerokich kręgów znajomych z różnych sfer jego kontaktów zawodowych i sportowych. Wydawał się człowiekiem o niespożytych siłach, stale spieszącym do nowych wyzwań, przygotowującym się do nowych podróży naukowych bądź wspinaczkowych, prowadzącym bardzo szeroką korespondencję międzynarodową i wiele publikującym.

Kazimierz Bolesław Jacek Głazek urodził się 20 lutego 1939 r. w Warszawie jako drugi syn Marii z Doborzyńskich i Stanisława Głazków. Rodzice byli studentami zoologii na Uniwersytecie Warszawskim i wiązali koniec z końcem dzięki pomocy rodziny. Ojciec był zatrudniany dorywczo w Państwowym Muzeum Zoologicznym przy porządkowaniu zbiorów chrząszczy, bądź w Państwowym Instytucie Geologicznym do prac terenowych i bibliotecznych, opublikował jedyną pracę naukową w r. 1939¹, zaś matka od roku była zatrudniona jako asystent w SGGW. Ta względna stabilizacja została utracona wraz z wybuchem wojny. Mieszkanie w Warszawie zostało zniszczone we wrześniu, a ojciec, który wyruszył na wschód na apel płk. Umiastowskiego², został aresztowany przez sowietów w Brześciu nad Bugiem, lecz jako krótkowidz (Kazik odziedziczył tę wadę wzroku po ojcu) niezdolny do służby wojskowej został wypuszczony w listopadzie, zgodnie z drugim układem Mołotow–Ribbentrop³, gdyż urodził się i mieszkał na zachód od Bugu. Wrócił chory na gruźlicę do rodziców w Kielcach, gdzie zmarł w r. 1941. Matka ukończyła kursy pielęgniarские i pracowała w wiejskich ośrodkach zdrowia we Mniowie i w Daleszycach pod Kielcami. Po pacyfikacji i spaleniu Daleszyc dotrwała końca wojny z synami w Bukowinie Tatrzańskej, gdzie Kazimierz rozpoczął naukę w Szkole Powszechnej. Matka w roku 1945 została zatrudniona jako starszy asystent w Uniwersytecie Wrocławskim, a Kazik kontynuował naukę w szkołach Bukowiny, Kielc i Wrocławia, gdyż matka korzystała z pomocy dziadków i zwykle, dla spokoju podczas pracy, tylko jeden syn przebywał z nią we Wrocławiu. Kazik uzyskał maturę w roku 1957 w IV Państwowej Szkole Ogólnokształcącej we Wrocławiu i rozpoczął studia matematyczne na Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył w roku 1962. Jako wyróżniający się student został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie wkrótce awansował na starszego asystenta, a po doktoracie w roku 1969 na adiunkta. Podczas nauki w szkole średniej i studiów grał zawodniczo w szachy w AZS Wrocław, gdzie osiągnął I kategorię szachową i finał mistrzostw Polski juniorów. W czasie studiów rozpoczął też wyczynowe uprawianie taternictwa, głównie powierzchniowego, choć mógł się również poszczycić znaczącym osiągnięciem w taternictwie jaskiniowym. Jako asystent K. Głazek prowadził różnorodne ćwiczenia, głównie z algebry,

¹ Por. J. Głazek, *Głazek Stanisław (1908–1941)*, [w:] Feliksiak S. (red.) *Słownik Biologów Polskich*, PWN Warszawa 1987: 183–184.

² Był to apel radiowy przed zamknięciem pierścienia oblężenia Warszawy „do wszystkich mężczyzn zdolnych do noszenia broni”, a nie uczestniczących w obronie stolicy, o wyjście na wschód i wstąpienie do jednostek wojskowych formowanych za Bugiem (np. armia „Polesie” gen. F. Kleberga).

³ Był to układ zawarty w listopadzie 1939, ustalający granice wpływów Rzeszy i Związku Radzieckiego na terenach zagarniętych jesienią i zawierający klauzulę, że Polacy, do których ani naziści, ani sowietci nie mieli podejrzeń, mogą wracać do miejsc zamieszkania.

a jako adiunkt wykłady z matematyki dla różnych wydziałów i studiów Uniwersytetu Wrocławskiego oraz przez dwa lata w Wyższej Szkole Oficerskiej we Wrocławiu⁴.

Pracę naukową rozpoczął jeszcze będąc studentem – dwukrotnie, w latach 1960 i 1962, jego prace były wyróżniane przez PTM III nagrodą w Konkursie im. J. Marcinkiewicza. Po uzyskaniu asystentury prowadził badania w dziedzinie algebry pod kierunkiem prof. Edwarda Marczewskiego, który był promotorem jego rozprawy doktorskiej *Niezależność względem rodziny odwzorowań w algebrach ogólnych* obronionej 27 maja 1969 roku w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, a opublikowanej dwa lata później [1]. Rozprawę habilitacyjną *Morfizmy systemów algebraicznych bez wyróżnionych działań podstawowych* [3] przedstawił w Instytucie Matematyki Politechniki Warszawskiej w roku 1991. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego (1992) został zatrudniony od 1 października 1993 na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Matematyki Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, gdzie pracował do końca życia, podczas gdy ranga uczelni stopniowo rosła – w roku 1996 stała się Politechniką Zielonogorską, a w roku 2001, po połączeniu z Wyższą Szkołą Pedagogiczną im. Tadeusza Kotarbińskiego, Uniwersytetem Zielonogórskim. K. Głazek w roku 2003 wypromował dwoje doktorów (J. Skowronek-Kaziów i S. Niwczyk), a trzecia rozprawa (A. M. Chwastyk) w chwili jego śmierci była na ukończeniu. Kazimierz Głazek był naczelnym redaktorem *Discussiones Mathematicae – General Algebra and Applications* od założenia tej serii czasopisma w roku 2000, poprzednio zaś, w latach 1995–1999, redaktorem odpowiedzialnym za część algebraiczną *Discussiones Mathematicae – Algebra and Stochastic Methods*⁵, był też członkiem rad redakcyjnych w paru innych międzynarodowych czasopismach matematycznych, np. *Novi Sad Journal of Mathematics*. Był też stałym recenzentem *Mathematical Reviews*.

Kazimierz Głazek był znanym i cenionym w świecie specjalistą w zakresie szeroko pojętej algebry ogólnej. Jego zainteresowania matematyczne skupiały się wokół struktur algebraicznych (pierścienie i algebry (liniowe) niełączne, grupoidy i quasi-grupy z inwolucją), teorii półpierścieni, teorii n -arnych grup, rozmaitych pojęć niezależności z punktu widzenia algebry i morfizmów między algebrami bez wyróżnionych działań podstawowych.

---

⁴ Gdy ówczesny Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki prof. gen. S. Kaliski wymógł zatrudnianie osób ze stopniami naukowymi do prowadzenia wykładów z nauk podstawowych w wyższych szkołach oficerskich.

⁵ Por. M. Borowiecki – *Kazimierz Głazek*, Uniwersytet Zielonogórski, miesięcznik 2005, 11: VII–VIII; M. Borowiecki – *Memory of Kazimierz Głazek (1939–2005)*, *Discussiones Mathematicae – General Algebra and Applications*, 25(2005), 2: 141–147; B. Šešelja – *In Memoriam: Kazimierz Głazek (1939–2005)*, *Novi Sad Journal of Mathematics* 36(2006), 1: 1–2.

Jego pierwsze prace dotyczyły pierścieni i algebr niełącznych. Następnie skoncentrował badania wokół teorii pierścieni. Opublikował w tej dziedzinie szereg znaczących rezultatów, odnotowanych np. przez A.G. Kurosza w jego książce *Algebra ogólna. Wykłady z roku akademickiego 1969–1970*.

Najważniejszym osiągnięciem K. Głazka w teorii półpierścieni jest obszerna, licząca prawie 400 stron, monografia *A Guide to the Literature on Semirings, and their Applications in Mathematics and Information Sciences*, wydana w 2002 roku przez Kluwera [6]. Została ona nagrodzona przez Ministra w 2003 roku oraz zyskała duże uznanie w świecie specjalistów.

Półpierścienie występują implicite w rozmaitych dziedzinach matematyki i jej zastosowaniach, pod różnymi nazwami i czasami w literaturze trudno dostępnej. Do zebrania potrzebnych informacji nie wystarczyło sięgnięcie do kilku istniejących baz danych ani użycie różnych internetowych przeglądarek, trzeba było często sięgać do źródeł. W tej mrówczej pracy pomagała mu pewna charakterystyczna dla niego cecha; znałem (TN) go od 1969 roku i nie pamiętam aby wyrzucił do kosza jakiś papierek.

Wydawało mi się, że gromadził wszystko: prace swoje, innych, preprinty, zaproszenia na konferencje, katalogi, zdjęcia, ogłoszenia, czasami wydawało mi się, że nawet papierki po cukierkach. Co więcej, miał to wszystko jakoś dziwnie uporządkowane, choć na pierwszy rzut oka w jego gabinecie panował monstrualny bałagan. Twierdził, że w „uporządkowanym pokoju każdy dureń wszystko znajdzie, a w bałaganie tylko człowiek inteligentny”. Zdanie to wygłaszał po czesku, brzmiało to zabawnie. Zostawił po sobie tony preprintów, odbitek, fiszek, książek.

Inne opracowanie monograficzne *Modules over Semirings* [7] dotyczące pokrewnej tematyki zostało wydane na Ukrainie. Wspólnie z I. Chajdą napisał też zwięzłą monografię *A Basic Course on General Algebra* [70] wydaną w 2000 roku przez Politechnikę Zielonogorską. Książka ta została bardzo wysoko oceniona przez specjalistów i jest wykorzystywana w kilku uniwersytetach w Europie i w Azji do wykładów monograficznych z algebry uniwersalnej dla tzw. „postgraduate students”.

Doskonała znajomość literatury z teorii półpierścieni oraz jego wyniki z teorii niezależności zaowocowała licznymi zaproszeniami K. Głazka z wykładami na prestiżowe konferencje, m.in. na konferencję „Algebra and Related Topics” w Hong Kongu, która towarzyszyła Kongresowi Matematyków ICM-2002 (Chiny).

Warto wspomnieć, że oprócz algebry, szachów i alpinizmu pasją K. Głazka były książki. Miał kolekcję książek matematycznych (głównie algebraicznych), alpinistycznych i szachowych. Część zbiorów, złożonych w piwnicy we Wrocławiu, utracił w czasie powodzi 1997 roku. Znany był w antykwariacie Springera w Berlinie; zdziwiony byłem ile książek potrafił tam zakupić za jedyne 100 euro. Kiedyś wyjaśnił mi tę zagadkę: całe popołudnie przesuwał półki odkładając interesujące pozycje na podłogę, pod koniec dnia

szedł do sprzedawcy i mówił, że może kupić te dwie broszurki za 5 euro lub cały metrowy stos książek za 100, góra 150 euro, i wracał do Polski z całą górą książek i nie bolało go to, że wielu uważało nabytki za zupełnie niepotrzebne wyrzucanie pieniędzy. Jeden z jego wyczynów wzbudził we mnie podziw i pewne obawy. Byłem świadkiem jak po nieprzyjemnej operacji, jeszcze obwiązany bandażami, wybrał się na konferencję do Moskwy. Wrócił dźwigając 17 kilogramów książek matematycznych. Na moją uwagę, że to, co zrobił graniczy z brakiem odpowiedzialności odpowiedział „No, ale przecież te książki mogą się komuś przydać”.

Wyjeżdżając w podróże naukowe, często nawiązywał kontakty alpinistyczne i wygłaszał pogadanki w miejscowych klubach. Zaś wyjeżdżając w celach sportowych, niejednokrotnie znajdował kontakty z miejscowymi ośrodkami akademickimi, w których wygłaszał wykłady i referaty naukowe, na przykład przy okazji wyprawy w Andy przez miesiąc wykładał algebrę w Limie (1987). Przez pół roku wykładał matematykę w Islamabadzie w Pakistanie (2003). Dla odmiany przebywając na stażu naukowym w Kanadzie (1981) referował i opisywał w tamtejszych czasopismach górskich polskie osiągnięcia alpinistyczne w Himalajach i Karakorum. Powrócił do Polski ostatnim samolotem rejsowym LOT-u, który odleciał przed zamknięciem lotnisk amerykańskich w odpowiedzi na ogłoszenie stanu wojennego w Polsce, przy czym zaginął jego bagaż, przez co utracił część dorobku tego stażu.

Pracując na Uniwersytecie Wrocławskim porzucił wyczynowe uprawianie gry w szachy, choć jeszcze długo startował w mistrzostwach pracowników uczelni i kolekcjonował trofea za ich wygrywanie.

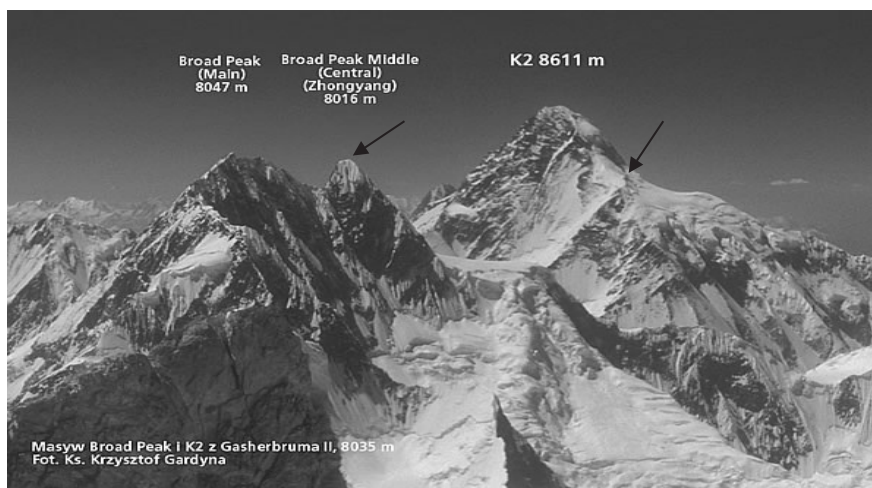
Największą pozazawodową pasją Kazika były góry i alpinizm, który uprawiał wyczynowo przez 30 lat (1957–1987), poczynając od Tatr i skałek Sudeców, a z czasem sięgając dziewiczych wierzchołków i nowych dróg na szczyty ośmiotysięczne. W skałkach miał dziesiątki własnych dróg, w Tatrach kilkanaście nowych dróg i pierwszych przejść zimowych w najtrudniejszych partiach Tatr Wysokich, np. na Kazalnicy Mięguszowieckiej [74] i na Słowacji⁶. Uczestniczył też w pionierskich wyprawach jaskiniowych Akademickiego Klubu Turystycznego z Wrocławia do nowoodkrytej Jaskini Czarnej w Tatrach, gdzie z Joachimem Wachowiczem – fizykiem i znanym taternikiem – pokonali Komin Węgierski w roku 1962, otwierając drogę do dalszych partii, dzięki czemu w jaskini tej poznano ok. 6 km korytarzy i przez kilkanaście lat była ona najdłuższą znaną jaskinią Polski.

---

⁶ Por.: Z. i W. H. Paryscy *Kazimierz Głazek*, [w:] *Wielka Encyklopedia Tatrzańska*, Wyd. Górskie, Poronin 1995: 336; J. Nyka *Kazimierz Głazek*, *Gazeta Górská* 9/2005 (53), 30.09.2005, [www.nyka.home.pl](http://nyka.home.pl), <http://nyka.home.pl/gaze_gor/pl/200509.htm>; G. Głazek *Kazimierz Głazek (1939–2005)*, *Wspinaczkowy Serwis*, <www.wspinanie.pl/serwis/200510/03kazimierz_glazek.php>; W. Dzik *Parę słów o Kaziku Głazku* *Gazeta Górská* 10/2005 (54), 09.10.2005, <http://nyka.home.pl/gaze_gor/pl/200510.htm#kazik>; J. Nyka *Kazimierz Głazek (1939–2005)*, *Taternik* 2005, 3–4: 54–55.

Od roku 1964 brał udział w wyprawach w góry wysokie Europy: Alpy (1964, 1966, 1967, 1980) i Kaukaz (1973); oraz najwyższe góry Azji Centralnej, rozpoczynając od rekordowej pod względem dorobku polskiej wyprawy w Pamiro-Ałaj (1969), gdzie uczestniczył w pierwszych wejściach na 7 dziewiczych szczytów [75,76], w tym na najwyższy w całym łańcuchu Pik Skalistyj (5619 m n.p.m.); w Hindukusz (1971) z pierwszym wejściem na Aspe Sayah (6350 m) [77,78] i Pamir (1972 i 1974) [79], gdzie dwoma różnymi drogami wszedł na Pik Komunizmu (7483 m)⁷.

Największym sukcesem sportowym, ale i najtragiczniejszym przeżyciem Kazika była pierwsza wrocławska wyprawa w Karakorum, podczas której 5-osobowy zespół zdobył 28 lipca 1975 Broad Peak Middle (8016 m, fot. 2), pierwszy w historii polskiego alpinizmu dziewiczy wierzchołek 8-tysięczny (uważany za najbardziej samodzielny boczny szczyt ośmiotysięczny poza 14-ką tworzącą „Koronę Himalajów”) ustanawiając przy tym ówczesny polski rekord wysokości. Niestety w trakcie zejścia ze szczytu zginęło 3 kolegów [80–82].

Fot. 2. Broad Peak i K2 od południowego wschodu (widok z Gasherbruma II),
fot. X. K. Gardyna oprac. G. Głazek,
strzałkami zaznaczone są miejsca osiągnięte przez K. Głazka

Jednak już w następnym roku ponownie wspinał się w Karakorum w narodowej wyprawie na drugi szczyt świata K2 (8611 m). Wyprawa ta nie

⁷ Czym chwalił się dowcipnie i wykorzystywał przekornie mając kłopoty z uzyskaniem paszportu PRL, mówiąc, że jest „największym polskim komunistą, gdyż jako jedyny Polak wszedł dwa razy na Szczyt Komunizmu”.

została uwieńczona wejściem na szczyt, lecz wytyczyła nową drogę wschodnią granią, na której Kazik z Z. A. Heinrichem osiągnął bez tlenu wysokość ok. 8100 m, ale przypłacił to chorobą wysokościową i 9-letnim rozstaniem z najwyższymi górami. Wysoko w Himalajach wspinał się jeszcze dwukrotnie (1985, 1986).

Kazek wspinał się też w Norwegii (1973, 1974), Szwecji (1978), w kanadyjskich Górach Skalistych (1981) i Andach Peruwiańskich (1987). O swoich wyprawach pisał liczne notatki i artykuły po polsku, głównie w *Taterniku* i po angielsku do najważniejszych alpinistycznych czasopism międzynarodowych, a także do książkowych prac zbiorowych [79]. Jest też współautorem przewodnika wspinaczkowego po ulubionych skałkach – Sokolikach [84]. Kazek był wśród taterników postacią bardzo znaną, niemal kultową; znany był z szachów i śpiewów, jako wybitny wspinacz i oderwany od życia matematyk. Mawiano o nim, że jego postawa w trudnych warunkach to „zwycięstwo ducha nad materią”. Krążyło o nim, wśród taterników, powiedzenie „Kazek Głazek przeżyje, ale partner nie musi”, sam zaś od dawna powtarzał, że „nie sztuka być dobrym alpinistą, ale sztuka być starym alpinistą”, czego niestety sam nie doczekał, choć już zaprzestał wyczynów sportowych, a zaczął pisać eseje z refleksjami filozoficznymi i wspomnieniami [85–87], w których porównywał piękno gór z pięknem ogólnych rozważań matematycznych i kombinacji szachowych; oraz podkreślał, że góry uczą pokory wobec wspaniałej przyrody, a praca naukowa wobec głębi nauki.

Niestety tak różnorodna aktywność, pochłaniająca masę czasu, energii i pieniędzy; intensywne zarabianie robotami wysokościowymi na długotrwałe wyprawy nie sprzyjały ani życiu rodzinnemu, ani karierze naukowej, ani stabilizacji materialnej. Dlatego dopiero krótko przed śmiercią wszczął starania o tytuł profesorski i o dodatkowe zatrudnienie, aby zapewnić sobie wyższą emeryturę. Jego nadmiernie eksploatowany organizm niespodziewanie się załamał, kiedy zdawało się, że osiągnięcie stabilizacji życiowej jest bliskie.

Pochowany został (4 października 2005) we Wrocławiu na cichym cmentarzu parafialnym w Marszowicach. Jego grób łatwo znaleźć, gdyż wyróżnia się z otoczenia wysokim surowym blokiem granitu strzegomskiego ze skromną tabliczką żeliwną.

Lista doktorów wypromowanych przez Kazimierza Głazka

- Joanna Skowronek-Kaziów, *Pewne algebraiczne i kombinatoryczne aspekty operatorów domknięcia*, Uniwersytet Zielonogórski, 2003 r.
Stanisław Niwczyk, *Pojęcie niezależności i pewne odpowiedniości Galois*, Uniwersytet Zielonogórski, 2003 r.

Spis publikacji Kazimierza Głazka

Monografie naukowe

- [1] Głazek, K., 1971: *Independence with respect to family of mappings in abstract algebras*. *Dissertationes Mathematicae* 81:1–55.
- [2] Głazek, K., 1979: *Some old and new problems in the independence theory*, *Colloq. Math.* 42:127–189.
- [3] Głazek, K., 1991: *Morfizmy systemów algebraicznych bez wyróżnionych działań podstawowych*, *Inst. Mat., Politechnika Warszawska, Preprint* 42: 1–132.
- [4] Głazek, K., 1994: *Algebry działań algebraicznych a morfizmy systemów algebraicznych*, *Acta Univ. Wratislaviensis* 1602, Wrocław: ss. 145.
- [5] Głazek, K., 2000: *A short guide to the literature on semirings and their application in mathematics and computer science*, *Technical Univ. Press, Zielona Góra, VIII+428 ss.*
- [6] Głazek, K., 2002a: *A Guide to the Literature on Semirings and Their Application in Mathematics and Information Science, With Complete Bibliography*, *Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London*, pp. 392.
- [7] Głazek, K., 2002b: *Modules over Semirings*, *Luganskij derzavnij pedagogiceskij Universitet im. Tarasa Sevcenka, Lugansk*, ss. 131.

Artykuły naukowe

- [8] Fajtlowicz, S., Głazek, K., Urbanik K., 1966: *Separable variables algebras*, *Colloq. Math.*, 15(2): 161–171.
- [9] Głazek, K., 1967: *Algebry *-łączne i gamma-algebry*, *Acta Univ. Wratislaviensis* 58, *Matematyka, Fizyka, Astronomia*, 6: 5–19.
- [10] Gleichgewicht, B., Głazek, K., 1967: *Remarks on n-groups as abstract algebras*, *Colloq. Math.*, 17(2): 209–219.
- [11] Fajtlowicz, S., Głazek, K., 1967: *Independence in separable variables algebras*, *Colloq. Math.*, 17(2): 221–224.
- [12] Głazek, K., 1968: *On certain characterizations of distributive lattices*, *Colloq. Math.*, 20(2): 195–198.
- [13] Głazek, K., 1970: *Weak automorphism of integral domains*, *Colloq. Math.*, 22(1): 41–49.
- [14] Głazek, K., 1971a: *On weak automorphism of quasi-linear algebras*, *Colloq. Math.*, 23(2): 191–197.
- [15] Głazek, K., 1971b: *Q-independence and various notions of independence in regular reducts of Boolean algebra*, *Acta Facultatis Rer. Nat. Univ. Comenianae, Math.*, special no. 1971: 25–37.
- [16] Głazek, K., 1971c: *Weak automorphisms of integral domains and some other abstract algebras*, *Acta Facultatis Rer. Nat. Univ. Comenianae, Math.*, special no. 1971: 39–49.

- [17] Głazek, K., Rudolf, L., 1973: *Uwagi o półstrukturach i strukturach atomowych*, Acta Univ. Wratislaviensis 188, Matematyka, Fizyka, Astronomia, 11: 3–9.
- [18] Głazek, K., Gleichgewicht B., 1973: *Ob odnom metode postroenija obvertyvajuscej grupy*, Acta Univ. Wratislaviensis 188, Matematyka, Fizyka, Astronomia, 11: 117–123.
- [19] Głazek, K., Iwanik A., 1974a: *Quasi-constants in general algebra*, Colloq. Math., 29(1): 45–50.
- [20] Głazek, K., Iwanik A., 1974b: *Independent subalgebras of a general algebra*, Colloq. Math., 29(2): 189–194.
- [21] Głazek, K. and Michalski J., 1974: *On weak homomorphism of general non-indexed algebras*, Bull. Acad. Pol. Sci., Sér. Sci. Math., Astr. Phys. 22: 651–656.
- [22] Głazek, K., 1975a: *On a construction of covering group for an n -group*, Acta Facultatis Rer. Nat. Univ. Comenianae, Math., special no. 1975: 5–8.
- [23] Głazek, K., 1975b: *Quasi-constants in universal algebras and independent subalgebras*, Acta Facultatis Rer. Nat. Univ. Comenianae, Math., special no. 1975: 9–16.
- [24] Głazek, K., Michalski J., 1977: *Weak homomorphism of general algebras*, Commentationes Math. 19: 211–228.
- [25] Dudek J., Głazek, K., 1977: *Some remarks on weak automorphism*, Colloq. Math. Soc. J. Bolyai „Contributions to Universal Algebra” 17: 73–81.
- [26] Głazek, K., Hecht, T. and Katriňak T., 1977: *On weak homeomorphisms of Stone Algebras*, Colloq. Math. Soc. J. Bolyai „Contributions to Universal Algebra”, 17: 145–159.
- [27] Głazek, K., 1979: *Problems (raised at the „Arbeitstagung über allgemeine Algebra, Klagenfurt 1978”)*, Contributions to General Algebra 1: 424–425.
- [28] Głazek, K., 1980: *Weak homomorphism of general algebras and related topics*, Math. Seminar Notes, 8: 1–36.
- [29] Głazek, K., 1981: *On weak automorphisms of finite fields*, [w:] Csakany B., Rosenberg I. (eds.) „Finite Algebra and Multiple-Valued Logic”, Colloq. Math. Soc. J. Bolyai 28, „Contributions to Universal Algebra”: 275–300.
- [30] Dudek W. A., Głazek, K., Gleichgewicht B., 1982: *A note on the axioms of n -groups*, [w:] Csakany B., Fried E., Schmidt E. T. (eds.) „Universal Algebra”, Colloq. Math. Soc. J. Bolyai 29, Esztergom 1977: 195–202, North-Holland Publ. Comp.
- [31] Głazek, K., Gleichgewicht B., 1982: *Abelian n -groups*, [w:] Csakany B., Fried E., Schmidt E. T. (eds.) „Universal Algebra”, Colloq. Math. Soc. J. Bolyai 29, Esztergom 1977: 321–329, North-Holland Publ. Comp.

- [32] Głazek, K. and Katriňak T., 1982: *Weak homomorphisms of distributive p -algebras*, [w:] „Universal Algebra and Applications”, Banach Center publications 9: 383–390.
- [33] Głazek, K., 1982: *Bibliography of n -groups (polyadic groups) and some group like n -ary systems*, Proc. Symposium „ n -ary structures” Skopje 1982: 253–289, Macedonian Acad Sci and Arts.
- [34] Głazek, K., 1983a: *Remarks on polyadic groups and their weak homomorphism*, Contributions to General Algebra 2, Proc. Klagenfurt Conf. 1982: 133–152.
- [35] Głazek, K., 1983b: *Problems (raised at the Problem Session of the Klagenfurt Conference 1982)*, Contributions to General Algebra 2: 400–401.
- [36] Głazek, K., Michalski J., 1984: *On polyadic groups which are term-derived from groups*, Studia Sci. Math. Hungaricae 19: 307–315.
- [37] Głazek, K., 1984: *Problems (raised at the Problem Session of the Visegrád Conference)*, Studia Sci. Math. Hungaricae 19: 363–364.
- [38] Głazek, K., Michalski J., 1984: *On homomorphism and isomorphism of term-derived polyadic groups*, Proc. Second Intern. Symp. „ n -ary Structures”, Varna 1983, VMCI: 95–102, Sofia.
- [39] Głazek, K., Michalski, J., Sierocki I., 1984: *On evaluation of numbers of some polyadic groups*, Proc. Wiena Conf., „Contributions to General Algebra” 3: 157–171, Verlag Hölder-Pichler-Tempsky, Wien.
- [40] Głazek, K., Gleichgewicht, B., 1985: *On 3-semigroups and 3-groups polynomial- derived from integral domains*, Semigroup Forum 32, 1: 61–70.
- [41] Głazek, K., 1985: *A short guide through the literature on semirings*, Inst. Math. Wrocław Univ. Preprint no. 48.
- [42] Głazek, K., Michalski, J., 1987: *Note on polyadic groups on sets with at most 7 elements*, Beiträge Algebra und Geom., 24: 151–158.
- [43] Głazek, K., Michalski, J., Sierocki I., 1987: *Feedback transformations of general Algebras*, [w:] Proc. Salzburg Conf. 1986 „Contributions to General Algebra” 5: 151–162, Verlag Hölder-Pichler-Tempsky, Wien.
- [44] Głazek, K., Michalski J., 1990: *Polyadic group operations on small sets*, [w:] Proc. Int. Conf. Krems 1988, „General Algebra – 1988”: 85–93, Elsevier, Amsterdam.
- [45] Głazek, K., 1990: *Problems (raised at the Problem Session of the Krems Conference)*, „General Algebra – 1988”: 256–257, Elsevier, Amsterdam.
- [46] Głazek, K., 1991a: *Semigroups of weak endomorphisms of universal algebras*. Proc. Int. Symp. on the Semigroups Theory and its Related Fields, Kyoto 1990, Matsue, Kyoto: 85–102.

- [47] Głazek, K., 1991b: *Morphisms of general algebras without fixed fundamental operations*, 2 Int. Conf. on Algebra dedicated to the memory of A. I. Shirshov, Providence, Am. Math. Soc. 1991, Contemporary mathematics 184: 117–137.
- [48] Głazek, K., 1992: *On weak automorphisms of some finite algebras*, Proc. Int. Conf. on Algebra dedicated to the memory of A. I. Mal'cev. Part 3, Providence, Am. Math. Soc., 1992, Contemporary Mathematics 131: 99–110.
- [49] Denecke K., Głazek, K., 1996: *M-solid varieties and Q-free clones*, Mathematica Slovaca 46(5): 515–524.
- [50] Głazek, K., 1997a: *A certain Galois connection and weak automorphisms*, Acta Univ. Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum Nat. Mathematica 36: 15-26.
- [51] Głazek, K., 1997b: *Ogólny schemat niezależności w ujęciu algebraicznym*, Prace Naukowe Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, Konferencje 1997: 33–47.
- [52] Głazek, K., 1998: *Pojęcia niezależności w ujęciu algebraicznym – ogólny schemat Marczewskiego*, Wiadom. Mat. (2) 34: 31–48.
- [53] Głazek, K., 1999: *Algebras of Operations*, [w:] Algebra and the Theory of Models, 2: 37–49, Novosibirsk State Technical Univ., Novosibirsk.
- [54] Głazek, K., Grytczuk J., Skowronek-Kaziów J., 1999: *Remarks on an algebraic realization of closure operators*, Contribution to General Algebra 11: 85–100.
- [55] Głazek, K., Niwczyk S., 2000: *A new perspective on Q-independences*, [w:] K. Denecke, Vogel H.-J. [eds.]: General Algebra and Applications, Shaker Verlag, Aachen: 61–70.
- [56] Głazek, K., 2000: *Importance of semirings with idempotent addition (a survey)*, [w:] Universal'naja algebra i ee prilozhenija: Trudy ucastnikov mezdunarodnogo seminaru, Volgograd, Rosja, 2000, Peremena, Volgograd: 45–59.
- [57] Chwastyk, A., Głazek, K., 2001: *Remarks on associative groupoids*, [w:] Contributions to general algebra 13, Proc. 60th workshop on general algebra, Klagenfurt, Verl. J. Heyn, 2001: 83–89.
- [58] Głazek, K., 2001: *Weak automorphisms in general algebras: a short survey*, [w:] Algebra and model theory, 3:26-31, Novosibirsk State Technical University, Novosibirsk.
- [59] Korczyński, W., Głazek, K., 2001: *On some connections between Petri nets and semirings*, [w:] Algebra and model theory 3: 32–50, Novosibirsk State Technical University.
- [60] Głazek, K., 2002: *Weak automorphisms of some general algebras*, [w:] Algebraiczne struktury i ich prilozhenija, Praci Instytutu Matematiki NAN Ukraini, Kiiw: 238-242.

- [61] Głazek, K., 2003: *General notions of independence*, [w:] Shum K. P., Zhexian Wan, Neumann B. H., Zhang J. P. (eds.) *Advances in Algebra*, Proc. ICM2002 Satellite Conference on Algebras, World Scientific Publ., New Jersey–London–Singapore–Hong Kong: 112–128.
- [62] Chwastyk, A., Głazek, K., 2004a: *Term operations in commutative *-associative groupoids* [w:] *Contributions to general algebra 14: Proc. Olomouc Conference 2002 (AAA 64) and the Potsdam Conference 2003 (AAA 65)*, Verlag Johannes Heyn, Klagenfurt: 35–42.
- [63] Chwastyk, A., Głazek, K., 2004b: *Pseudo-nearrings and quasi-modules over them*, *Ukrains'kij matematychnij visnik*, 2004,1: 129–139.
- [64] Denecke K., Głazek, K., Niwczyk S., 2004: *Clone automorphisms and hypersubstitutions*, *Novi Sad Journal of Mathematics* 34, 2: 99–108.
- [65] Głazek, K., 2004: *Some open problems concerning independence notions*, *Novi Sad Journal of Mathematics* 34, 2: 187–190.
- [66] Głazek, K., Niwczyk S., 2004: *Q-independence and weak automorphism*, [w:] Denecke K., Erné M. & Wismath S. L. (eds.) *Galois connections and applications*, *Mathematics and its applications* 565:277–295, Kluwer Academic Publ. Dordrecht.
- [67] Chwastyk A., Głazek, K., 2006: *Remarks on Q-independence of Stone algebras*, *Mathematica Slovaca* 56(2): 181–197.

Skrypty i podręczniki

- [68] Gleichgewicht, B., Głazek, K. and Węglorz B., (red.) 1966: *Seminarium z algebry*, Koło Naukowe Matematyków, Uniwersytet Wrocławski, ss. 73.
- [69] Chajda I. and Głazek K., 2000: *A Basic Course on General Algebra*, Technical Univ. Press, Zielona Góra, ss. 151.

Najważniejsze abstrakty, notatki i recenzje naukowe

- [70] Głazek, K., Głazek J., 1969: *Prof. dr Stefan Zubrzycki*, *Przegląd Geologiczny* 17(3): 160.
- [71] Głazek, K., 1978: *Weak automorphisms*, *Abstracts Int. Congr. Math.*, Helsinki: 12.
- [72] Głazek, K., 1979: *The review 58#10672 of the paper Yu. M. Movsisyan „On the theory of universal algebras” (in Russian), [Izv. Akad. Nauk Armyan. SSR, ser. Mat. 11: 485–502]*, *Math. Reviews* 58: 1596–1597.
- [73] Głazek, K., 1990: *Weak automorphisms and some Galois connection*, *Abstracts Int. Congr. Math.*, Kyoto: 11.

Ważniejsze publikacje taternickie i eseje

- [74] Głazek, K., 1965: *W najtrudniejszej ścianie Tatr*, *Taternik* 3–4: 88–91.

- [75] Głazek, K., 1970: *Jak zdobyliśmy Warszawę*, Taternik 1: 24–26.
- [76] Głazek, K., 1971: *Pamiro-Ałaj*, Wszechświat 7–8: 184–189.
- [77] Głazek, K., 1972: *Polskie „konie” pod Noszakiem*, Taternik 4: 161–163.
- [78] Głazek K., 1974: *Nowe sukcesy w górach Afganistanu*, [w:] SAYSSE-Tobiczyk K. (red.) *W skałach i lodach świata*, V: Himalaje – Karakorum: 113–135, Wyd. Sport i Turystyka, Warszawa.
- [79] Głazek, K., 1975: *Pik Kommunizmu 1974*, Taternik 4: 160–162.
- [80] Głazek, K., Fereński, J. 1975: *Victory and tragedy on Broad Peak 1975*, Himalayan Journal 34: 105–108.
- [81] Głazek, K., 1976: *Zwycięstwo i tragedia*, Taternik 1: 19–22.
- [82] Głazek, K., Fereński, J. 1977: *Victory and tragedy on Broad Peak*, Alpine Journal 82: 129–133.
- [83] Głazek, K., Janowski W., 1994: *Skalki wzgórza Sokolik w Rudawach Janowickich. Przewodnik Wspinaczkowy*, Wyd. PTTK „Kraj” Warszawa: ss. 205.
- [84] Głazek, K., 2005: *Matematyka GÓR dotyka*, Uniwersytet Zielonogórski miesięcznik, 3(131): 10–13.
- [85] Głazek, K., 2005: *Piękno algebry ogólnej a wspaniałość gór*, [w:] Dynak W. i Ursel M. (red.) *Pejzaże kultury. Prace ofiarowane Profesorowi Jackowi Kolbuszewskiemu w 65. rocznicę Jego urodzin*, Wyd. Uniw. Wrocławskiego, Wrocław: 899–907.
- [86] Głazek, K., 2006: *Bez czytania*, Forum Akademickie 2006 (6): 29–31.

Jerzy Głazek (Poznań, brat) i Tadeusz Nadzieja (Zielona Góra) przy współpracy Andrzeja i Grzegorza Głazków (synów, odpowiednio, Kazimierza i Jerzego)